

Pe aripi de vultur

Prietenia

Nr. 3
2018

4

Cel mai bun
prieten

6

Pentru mine este
prea târziu

24

Trei mere

Biblia practică

Cel mai bun prieten	4
Prieteni ai lui Dumnezeu	10
Prietenia... o binecuvântare sau o cursă?	19

Din prezent

Pentru mine este prea târziu.....	6
-----------------------------------	---

Studiu biblic

Ce este lumea și cum poate trăi un creștin în ea?	14
---	----

Concurs biblic

.....	18
-------	----

Vestea Bună

Trei mere.....	24
----------------	----

"Ei au primit Cuvântul cu toată bunăvoința, cercetând zilnic Scripturile."

FAPTELE APOSTOLILOR 17:11

Editură:

The Bereans, Olanda
info@the-bereans.com
www.the-bereans.com

Drepturi de autor fotografii:

© Shutterstock.com:
pictograme; pag. 1, 4, 6, 9, 13, 14, 19,
23, 24
© Pixelio.de: 14

Echipe de redacție:

Sara Ion, Monica Dragan, Andreea
Sima, Stefan Critu, Emanuel
Munteanu, Robert Ion, Adrian
Cristea, Lucian Fratila, Laurențiu
Vasile, Constantin Dosinescu.

Detalii de contact:

pearipidevultur@gmail.com
revista.clickbible.org

„Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce Eu vă poruncesc” (Ioan 15:14). „Voi sunteți prietenii mei.” Minunate cuvinte! Profund mișcătoare! Un prieten este unul care este vrednic de încredere. Este aceasta adevărat și despre noi? Binecuvântatul Domn este prietenul nostru-un prieten care este mai apropiat decât un frate și care ne „iubește oricând”. Nu există niciun moment al vieții noastre în care să nu-l putem încredința orice secret. El s-a dovedit să fie de încredere, pentru că El și-a dat viața pentru noi. Ce dragoste minunată care depășește toate granițele minții umane!

Dar poate El avea încredere în noi? Suntem oare cu adevărat prietenii Săi? „Dacă faceți ceea ce vă poruncesc.” Aceasta este dovada. A nu face ceea ce gândim, ci ceea ce poruncește El. Și El a spus „dacă vrea cineva să mă slujească, să vină după Mine.” Nu se poate să cunoști gândul Stăpânului în afara intimității părtășiei. Aceasta implică despărțire de lume și căile ei, și nimic altceva decât dragostea Lui nu ne poate atrage la El. Fiind atrași în acest fel, inimile noastre vor fi închise la orice altă voce, și în singurătatea prezenței Sale vom învăța tainele Sale și vom primi poruncile Sale.

Ce scumpă inimii Domnului nostru trebuie să fie Evanghelia! Ultimele momente cu ucenicii iubiți înainte să se întoarcă la Tatăl Său sunt umplute cu porunca de a o proclama. „Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristosul și să învieze dintre morți a treia zi și să se predice în Numele Său pocăința și iertarea de păcate la toate națiunile, începând de la Ierusalim.”

Primele momente ale prezenței Duhului Sfânt aici pe pământ au fost folosite pentru a aduna în cercul binecuvântării mii de suflete. Acei ucenici, în dragoste fierbinte pentru Domnul și Stăpânul lor, au început să împlinească porunca Lui chiar în aceea zi. Împuterniciți de Duhul lui Dumnezeu, s-au dovedit a fi prietenii Lui, vrednici de a li se încredința prețioasa Evanghelie. Noi cum stăm? Evanghelia este la fel de dragă inimii Domnului ca totdeauna, iar puterea Duhului Sfânt este la fel de mare. Ne dovedim noi oare a fi prietenii Săi și în acest aspect al lucrării Sale? Dacă suntem aproape de El vom fi. Andrei s-a dus și l-a căutat pe fratele său Petru și l-a adus la Isus. Femeia din Sihar s-a dus cu înflăcărare să-i aducă și pe alții la Cel în a cărui companie tocmai fusese. Dacă apostolii ar fi rămas în tăcere, nu s-ar fi înregistrat niciodată că ei *au fost cu Isus* (Fapte 4:13).

Oh, de am fi atât de aproape de El astfel încât ceea ce este drag inimii Lui să fie drag și inimii noastre și astfel prin harul Său să ne putem și noi dovedi prietenii Săi, împlinind poruncile Sale.

J.T. Mawson

A close-up photograph showing a person's hands pouring water from a reddish-brown clay bowl onto another person's foot. The water is captured mid-pour, creating a clear stream. The person whose foot is being washed is wearing a dark, textured garment. The background is a plain, light-colored wall. The title 'Cel mai bun prieten' is overlaid in blue text with a white outline at the top of the image.

Cel mai bun prieten

Subiectul acesta este unul foarte popular, dar poate prea puțin înțeles. Cei talentați pot scrie frumos despre acest subiect, dar realitatea este că există foarte puțini prieteni adevărați în viața noastră. Cineva îmi spunea odată că poți avea doar un singur prieten care să fie „cel mai bun”. O persoană cu care să împărtășești lucruri pe care nu le poți spune nimănui este greu de găsit. Chiar Scriptura spune acest lucru: „Mulți oameni își vor vesti propria bunătate, dar cine va găsi un om credincios?” (Proverbe 20:6) Pentru cei care își doresc un

astfel de prieten vestea bună este că se poate. În ciuda unor experiențe triste care poate ne-au descurajat, putem spera și ne putem ruga pentru o astfel de persoană în viața noastră. Mă refer acum la tinerii care vor citi aceste rânduri și nu sunt încă căsătoriți, și care doresc o astfel de relație sănătoasă, aprobată de Scriptură. Există astăzi în mediul creștin evanghelic o practică pe care Scriptura nu o aprobă, ci o sancționează: prietenia între un tânăr și o tânără, mascată de multe ori de așa zise „intenții serioase”. Astfel de rela-

ții, care nu onorează un copil de Dumnezeu, se sfârșesc de cele mai multe ori cu răni, lacrimi, și chiar consecințe nedorite. M-am gândit să scriu pentru cei care doresc un astfel de prieten trei lucruri care se văd atât de frumos în caracterul Domnului Isus. Trei lucruri pe care El le-a arătat față de ucenicii Săi, și care au cimentat între ei o relație de dragoste, în care au mers până la moarte, pentru prietenul cel mai bun. Mai întâi El și apoi unul câte unul, fiecare a mers până la capăt drumul prieteniei adevărate.

Prima trăsătură a unui prieten adevărat este dispoziția de se smeri pentru binele celuilalt. Ioan 13:5 este scena umitoare în care El, care era cel mai mare, se coboară pentru a le spăla picioarele. Fără nicio ezitare, dorea ca ceea ce ar fi putut împiedica părtășia lor să fie dat la o parte. Și pentru aceasta El s-a coborât, lăsând un model și pentru noi: „fericiți sunteți dacă le veți face.”

A doua trăsătură este comunicarea fără rezerve. „Toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut.” Ioan (15:15). Doi prieteni care nu-și ascund nimic, care au o mare încredere unul în celălalt și care-și pot deschide inima fără

rezerve de a comunica orice lucru. A treia trăsătură este dispoziția de a ierta. Vă mai aduceți aminte de Petru? De declarațiile lui de prietenie? „...cu Tine sunt gata să merg și la închisoare și la moarte”(Luca 22:33). Chiar după ce Petru a tăgăduit a treia oară că-L cunoaște, urmează ceva divin: „Și Domnul întorcându-se a privit la Petru”. Deja iertat. Acea privire spunea, „Petru, rămânem prieteni. Cei mai buni prieteni!”

Poate cineva se întreabă: „mai există astăzi asemenea persoane?” Răspunsul este: Da! Aceste trăsături divine care s-au văzut atât de clar în caracterul Lui, sunt trăsăturile pe care Duhul Sfânt le formează în toți cei care se bucură de libertatea creștină. Acea trăsătură descrisă de Pavel, un alt minunat prieten al Domnului Isus: „Iar noi toți, privind ca într-o oglindă, cu fața descoperită, gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie spre glorie, întocmai ca de la Duhul Domnului.”(2 Corinteni 3:18). Curaj, rugăciunea făcută cu credință va găsi răspuns înaintea Domnului și El te va ajuta și pe tine să poți avea o asemenea relație.

Emanuel Munteanu

Dragă surioară,

Mă gândesc foarte mult la tine în ultimul timp. Sper că ceea ce scriu să aibă sens, și mai ales să aibă un anumit efect. Aș dori să-ți scriu despre soții creștini sau, mai degrabă, despre lipsa acestora. Mai întâi vreau să-ți spun că-l iubesc pe soțul meu din toată inima.

El este un om bun, responsabil, muncitor, de încredere - lucruri care sunt foarte importante. Dar el nu este creștin. Deseori îmi sună în minte încurajările și sfaturile părinților noștri. Aș dori să fi putut înțelege cuvintele lor pe deplin. Rugăciunile mele pentru soțul meu sunt neîncetate. Doresc ca interesul lui pentru lucrurile spirituale

să fie cumva stârnit, ca el să-L accepte pe Dumnezeu, și pe Fiul Lui, Domnul Isus Hristos.

Nu pot să-ți descriu durerea ce mă încearcă atunci când nu pot împărtăși cu soțul meu ceea ce este cel mai important în viața mea— relația mea cu Hristos. Doare duminica dimineața, atunci când trebuie să mă pregatesc pe mine și pe copii pentru a merge la biserică. Doare când stau singură și văd soți și soții, care se străduiesc să crească în puterea lui Dumnezeu. Doare atunci când eu și soțul meu avem neînțelegeri din cauza faptului că eu îmi bazez cunoștința pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar el și-o bazează pe cunoștința lumii. Ne ciocnim, uneori în liniște, pentru că inimile și mințile noastre sunt în lumi diferite. Angajamentul meu față de Dumnezeu nu este atât de complet pe cât mi-aș dori, pentru că nu pot participa la viața bisericii așa cum simt nevoia să-o fac.

Câteodată sunt nevoită să le răpesc copiilor timpul de părtășie, care trebuie sacrificat pentru a putea avea timp împreună ca familie. Mă gândesc la veșnicia soțului meu. Am să fiu dureros de cinstită și am să-ți spun că el nu

va fi în cer cu noi dacă nu-l acceptă pe Domnul Isus ca Mântuitor al său personal. Acest gând mă face să plâng, ca să nu mai menționez bucuria și direcția pe care ar putea-o avea dacă i-ar permite Domnului să vină în viața lui. Mă rog pentru soțul meu în fiecare zi. Știu că Domnul are putere ca să intre, dar știu, de asemenea, că El este un gentleman și nu forțează pe nimeni.

Mă îngrijorează faptul că soțul meu ar putea divorța din cauza angajamentului meu față de Dumnezeu. Trebuie să-mi pregătesc inima pentru pierderea căsătoriei mele, datorită credințioșiei mele în Dumnezeu. Totuși, atunci când inima mea este zdrobită, îmi aduc aminte de „la oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate sunt posibile la Dumnezeu” (Marcu 10 :27).

Viața devine mai serioasă pe măsură ce îmbătrânești, surioară. Nu mai este joacă și distracție. Este căsătorie, și copii, și muncă din greu, și mai ales a învăța să-L pui pe El pe primul loc. Cu orice persoană cu care îți dai întâlnire există riscul de a te îndrăgosti. Sunt foarte mulți bărbați drăguți care nu sunt creștini; dar dacă ei

Pentru mine este prea târziu

nu au aceleași angajamente și crezuri ca și tine, iar tu îți vei permite să fii vulnerabilă, există posibilitatea să te îndrăgostești și să te măriți cu unul ca acesta. Atunci vor începe conflictele și durerile de cap. Îmi iubesc soțul. Nu pot să-ți spun cât de mult! Ne bucurăm unul de celălalt și împartășim lucrurile bune. Dar, pentru că inima lui este închisă față de Dumnezeu, aceasta produce tristețe întregii familii uneori.

Îmi iubesc și familia de la biserică. Atunci când se strâng împreună să manânce, sau se urcă în autobuzul bisericii pentru a merge în excursii, îmi doresc mult să fiu cu ei. Dar pentru că nu putem face lucrul acesta ca familie, lucrul acesta ne desparte și ne creează nepla-

ceri. Deci nu putem să mergem.

Surioară, roagă-te în fiecare zi Domnului pentru un soț frumos și credincios. Și roagă-te pentru ca El să-ți deschidă inima să primești ce are El pentru tine. S-ar putea ca prințul tău fermecat să vină călare pe un tractor și nu pe un porsche. Dar gândește-te la Domnul Isus. El a călărit un magaruș. Roagă-te pentru un bărbat care e smerit în Domnul!

Ești sora mea, și te iubesc tare mult! Mă rog ca Domnul să-ți dea ce este mai bun pentru tine. Mă rog, de asemenea, să primești acest lucru.

Autor anonim

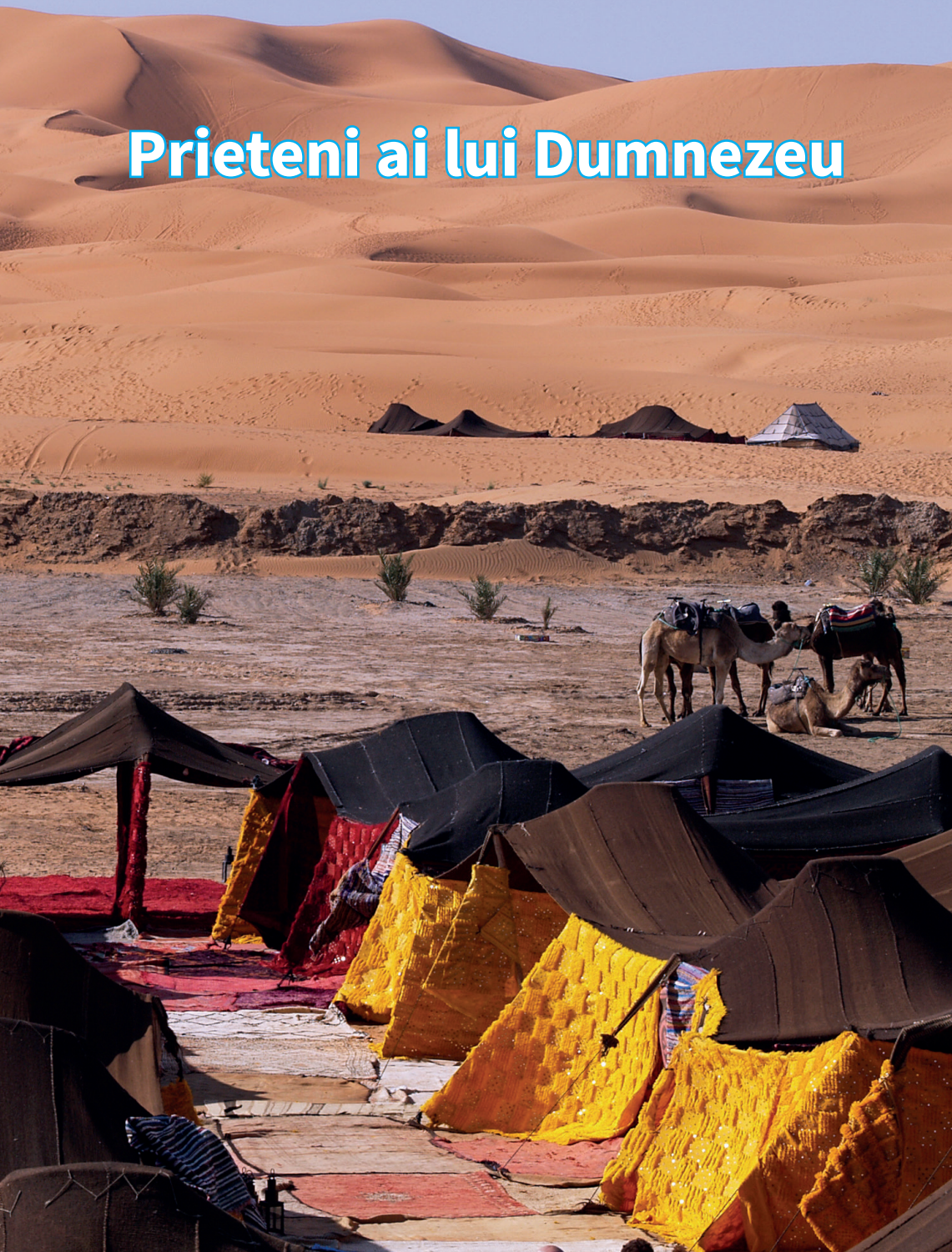
„Pentru cel care
este în leșin, se
cuvine îndurare de
la prietenul său”

Iov 6:14

Prieteni ai lui Dumnezeu

Fără îndoială că este dorința fierbinte a fiecărui copil de Dumnezeu să fie marcat de trăsăturile și de comportamentul care, în mod public, arată prietenia lui cu Dumnezeu. Cineva ar putea întreba: „Dar oare un copil adevărat al lui Dumnezeu nu este un prieten al lui Dumnezeu?” Unii ar răspunde fără să ezite: „Da!” În planul harului și al îndurării suverane al lui Dumnezeu, fiecare credincios adevărat este astfel constituit, ca fiind părtaș naturii divine și este astfel dotat cu însușirile spirituale compatibile cu această relație binecuvântată. Eu însă vorbesc despre ceea ce ne caracterizează în viața noastră publică, în viața noastră responsabilă aici pe pământ, mai degrabă decât despre locul pe care-l ocupăm înaintea lui Dumnezeu, fiind binecuvântați în Cel Preaiubit. Chiar și în lucrurile naturale, „noblețea obligă”; cât de adevărat este aceasta despre creștin! Ceea ce suntem înaintea lui Dumnezeu trebuie să fie manifestat în mod viu, în puterea Duhului, în căile și în comportamentul nostru înaintea oamenilor.

Viața lui Avraam, atât de roditoare pentru Dumnezeu, ne oferă cel mai interesant și mai instructiv material pentru contemplare și pentru imitație. Viața „tatălui tuturor celor care cred” arată, în cel mai frumos mod, adevărul că trăsăturile esențiale ale vieții de credință sunt în poziția de străin, bazată pe cetățenia în alt loc. Ștefan, în apărarea sa (Fapte 7) înaintea acuzatorilor, a declarat că Dumnezeuul gloriei s-a arătat lui Avraam, și chiar această glorie a pus în umbră toată gloria lumii din jur. Nouă, Tatăl gloriei ne-a fost făcut cunoscut în Fiul Său binecuvântat, Cel care a dat naștere unui întreg sistem de glorie divină; și o voce din nevăzut ne cheamă să ne bucurăm de partea credinței încă de acum. Așa cum preaiubitul frate Darby a exprimat atât de frumos:

*Ce Voce puternică, măreață, atât de aproape,
Mă cheamă departe de pământ
Și atinge cu tonuri atât de liniștite și clare
Inima mea din lumea nevăzută?*

Avraam nu a dorit un loc în această lume, ci, având cortul și altarul, a așteptat cetatea cu temelii, al cărei Ziditor și Arhitect

este Dumnezeu: cortul l-a marcat înaintea oamenilor ca străin și călător, iar altarul l-a adus înaintea lui Dumnezeu ca închinător.

Cortul și altarul nostru trebuie să meargă împreună. Dacă nu sunt menținute aici jos caracterul și căile de pelerin, nu ne putem aștepta să fim într-o stare în care să fim capabili să exersăm funcția de preoți înaintea lui Dumnezeu în sanctuarul sfânt. Mai mult, Avraam și-a așezat cortul având Betelul la vest și Ai la est (Geneza 12:8). Ai înseamnă „grămadă de ruine”, fără îndoială simbol al ruinei vechii creații; și astfel, între o lume judecată și Betel, „Casa lui Dumnezeu”, cortul lui Avraam este așezat **avându-le în vedere pe amândouă**.

Acolo ridică el un altar și cheamă Numele Domnului. Nu ne vorbesc aceste lucruri cu o voce puternică, dragi sfinți ai lui Dumnezeu? Și noi stăm între o lume blestemată și scena aceea de bucurie fără nori, acolo unde „Dumnezeu în propria Lui odihnă este deplin cunoscut.”

Care este atitudinea noastră față de această lume? O privim așa cum este în adevăratul ei caracter

moral, zăcând în Cel Rău, întreg sistemul cu toate ramificațiile lui, cu totul împotrivor lui Dumnezeu și Hristosului Său, cu trăsăturile lui morale — pofta cărnii, pofta ochilor și mândria vieții?

Dorim oare să ne stabilim aici sau să avem o poziție într-o lume care, dacă nu ar fi îndurarea restrictivă a lui Dumnezeu, s-ar prăbuși spre o distrugere irevocabilă, iar aceasta în ciuda tuturor laudelor oamenilor despre progres și iluminare? Haideti să stăm de partea lui Dumnezeu cu o hotărâre fără compromis, cu îndrăzneală fermă, împuterniciți de Duhul lui Dumnezeu și întăriți de Cuvântul lui Dumnezeu. În felul acesta vom fi păziți de toate seducțiile și lingușirile unei lumi vrăjmașe lui Dumnezeu. Să luăm aminte la acele cuvinte solemne din epistola lui Iacov: „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie față de Dumnezeu? Deci oricine va vrea să fie prieten al lumii se face vrăjmaș al lui Dumnezeu” (Iacov 4:4). Să lăsăm ca aceste cuvinte solemne, care cercetează și cern, să pătrundă adânc în conștiințele noastre, pentru ca implicațiile serioase pentru timp și pentru veșnicie să fie evaluate în mod corect de fiecare dintre noi. Există bineînțeles acele lucruri le-

gitime față de care trebuie să fim atenți, precum familia, serviciul nostru sau lucruri care au de-a face cu lumea în vreun fel sau altul; și totuși, chiar și aceste lucruri trebuie privite ca fiind fără conținut, pe măsură ce ne însușim, cu inima hotărâtă, acele lucruri care țin de scena unde „toate lucrurile sunt de la Dumnezeu”, respingând tot ce ar putea împiedica progresul nostru și ar milita împotriva îm-

plinirii chemării de a fi vrednic de acel titlu pe care Avraam l-a meritat atât de mult — **prieten al lui Dumnezeu** (Iacov 2.23).

A. Shepherd

*Totul jos e întuneric și umbră
Nimic care să-mi atragă inima
Doar calea singuratic-a tristeții
Pe care, în vechime, El a mers separat.*

Ce este lumea și cum poate trăi un creștin în ea?

„Nu iubiți lumea, nici cele din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.”

(1 Ioan 2:15)

„Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie față de Dumnezeu? Deci oricine va vrea să fie prieten al lumii se face vrăjmaș al lui Dumnezeu.”

(Iacov 4:4)

Pentru cel sincer și preocupat să mediteze, de multe ori se ridică întrebarea: Ce este lumea? De ce anume trebuie să ne păstrăm neîntinați? Există trei sensuri în care cuvântul „lume” poate fi folosit: literal, înseamnă ordinea sau sistemul conform căruia se conduc afacerile oamenilor pe pământ; pământul însuși este lumea, pentru că este platforma pe care lumea ca sistem operează, iar oamenii care trăiesc conform acestui sistem alcătuiesc, la rândul lor, lumea. Se poate observa deci această diferență: Lumea — spațiu fizic (pământul), lumea — totalitatea oamenilor, lumea — sistem.

Atunci când citim că Isus Hristos a venit în lume să-i salveze pe cei păcătoși, înțelegem că El a venit în lumea ca spațiu și, făcând aceasta, în mod obligatoriu a venit în contact cu lumea ca sistem, care L-a urât. El le-a spus ucenicilor Săi: „voi nu sunteți din lume, după cum Eu nu sunt din lume”, adică nu sunteți sub sistemul guvernat de lume, negăsindu-vă astfel viața în el. Cel care este prietenul acestui sistem, lumea, este un dușman al lui Dumnezeu, pentru că sistemul *se guvernează independent de Dumnezeu*, nu supus Lui. Să luăm drept exemplu sistemul militar.

Atunci când un om merge la război, găsește totul aranjat pentru el: departamentul de contabilitate furnizează salariul, alt departament, îmbrăcămintea, alt departament, muniția. Sunt organizate pentru el locurile în care trebuie să meargă și cele în care trebuie să locuiască; există ore fixe pentru exerciții, pentru paradă, pentru încolonare, etc., etc.

Iar când intră în armată, el devine legat de acest sistem care este atât de ordonat și de organizat în toate aranjamentele lui, încât este de remarcă că reprezintă „o lume în ea însăși”. Aceasta nu este decât o imagine palidă a sistemului numit ‚lume’, unde pentru fiecare dorință a omului se furnizează și unde fiecare capacitate este pusă în exercițiu.

Omul vrea societate, iar lumea furnizează sistemul social. Acesta este un studiu amplu în el însuși. Poziția înseamnă totul, este căutată cu mare ardoare, și nicio cheltuială nu este prea mare pentru a o asigura. Priviți măriștea scară „Societatea”, cu miliardele ei trepte: unii încearcă să se suie din ce în ce mai sus, alții să-și mențină credibilă poziția la care au ajuns. Ce putere teribilă are sistemul so-

cial de a absorbi inima și mintea!

Apoi omul vrea guvernare politică, vrea protejarea vieții, a proprietății, a drepturilor; această nevoie este împlinită deplin de sistemul lumii — adică de lume ca sistem. Și ce aranjament complet pentru ceea ce numim afaceri! Sistemul de funcționare al lumii este uimitor de perfect. Oamenii cu forță fizică găsesc muncă fizică; mințile ingenioase au obiective clare pentru „geniul” lor; sufletele artistice se descoperă în lumea sculpturii, a picturii, a muzicii, a poeziei; studenții aprofundează și dezleagă probleme; scriitorii redactează cărți. Luxul și pofta unora furnizează mijloace de existență pentru alții. Se spune că pentru a forma lumea este nevoie de toate genurile.

Omul este o ființă nespuns de complexă. În majoritatea cazurilor, se cer multe domenii distincte întrepătrunse: puțină afacere, puțină politică, puțină societate, puțin studiu, puțină religie. Omul este în mod *natural religios*.

Religia lumii, pe care o folosim atât de mult, este amintită doar de cinci ori în toată Biblia. Religia nu implică evlavie, pentru că și în-

chinătorii la idoli sunt religioși. Religia este parte din natura omului la fel de mult ca intelectul sau memoria; fiind deci o parte atât de importantă a naturii omului, sistemul lumii are resurse specifice pentru toate necesitățile lui, complete în orice aspect. Unul este foarte receptiv pentru latura afectivă — are o dragoste pentru ce este frumos, pentru muzica armonioasă, pentru festivitățile impunătoare; pentru o asemenea persoană sunt oferite ceremoniile religioase. Altul este spontan și dezinvolt în natura lui: el trebuie să aibă ocazia să dea frâu liber și fără restricții sentimentelor sale. Altul este rezervat, rece, rațional: o ortodoxie severă i se potrivește foarte bine. Un altul cu o fire conștiințioasă își impune anumite pedepse, de o formă sau de alta, iar pentru exigențele lui de asemenea sunt resurse. Există crezuri și doctrine și secte pentru fiecare tip de temperament, pentru fiecare formă de sentiment religios.

Poate fi oare un alt sistem mai demn de admirație și mai complet? Nimic nu este trecut cu vederea. Există îndeajuns de multă satisfacție și bucurie pentru a ține ocupată această largă masă a umanității, și, în mod evident, împlinită; inimile lor sunt ținute ocupate;

mințile lor sunt de asemenea acaparate; dacă un lucru eșuează, un altul îi ia locul; chiar și moartea și doliul nu sunt lăsate în afara calculelor, pentru că sistemul lumii are procesiunile lui de înmormântare, haine de doliu, vizite și telegrame de simpatie, precum și întreaga paletă de accesorii; astfel lumea este capabilă să acopere durerile cu mult înainte și să se mențină la fel de ocupată ca mai înainte.

Dumnezeu îi conduce pe unii, foarte puțini, să vadă că toate acestea — afacerile, politica, educația, guvernările, știința, invențiile, transporturile, aranjamentele sociale, instituțiile caritabile, reformele, religia — fac parte din sistemul lumii. Iar acest sistem se perfecționează în fiecare zi. „Progresul vremii” este doar acel element al lumii care se dezvoltă de unul singur.

Indiferent care este relația prezentă a lui Hristos cu lumea, aceeași este și a celui credincios cu lumea — adică Domnul prezent în cer și în același timp absent pe pământ — și aceasta definește poziția noastră. De unde toate acestea? Ar surprinde oare pe cineva să audă că Satan este dumnezeul lumii acesteia, căpetenia autorității văzduhului

și conducătorul acestui sistem extraordinar? El este energia, geniul conducător, prințul ei. Atunci când Isus Hristos a fost pe pământ, diavolul a venit și l-a oferit toate împărățiile lumii și gloria lor, spunând că toată stăpânirea „mie mi-a fost dată și o dau oricui vreau”, și „dacă Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta”. Aici cortina este ridicată și este descoperit motivul real al întregii închinări religioase omenesti. Scriptura îl descrie ca „plin de înțelepciune, desăvârșit în frumusețe”, prezentându-se pe sine însuși ca „un înger de lumină”. Este oare de mirare că oameni care nu gândesc și chiar și cei raționali sunt înșelați și păcăliți? Cât de puțini sunt cei care au ochii deschiși să vadă, prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin ungera Duhului Sfânt, ce este de fapt lumea! Unii cred că au scăpat de capcana de a fi lumești dacă au renunțat la așa-zisele plăceri lumești și dacă au devenit membri ai unor biserici sau ai unor asociații religioase, nerealizând că sunt la fel de mult implicați în sistemul lumii ca și mai înainte și că Satan, prințul lumii acesteia, i-a mutat dintr-un departament în altul, ca să le liniștească conștiințele tulburate, făcându-i mulțumiți de ei înșiși.

J.N. Darby

Concurs biblic

Regulamentul concursului este disponibil online pe site-ul revista.clickbible.org iar răspunsurile pot fi trimise pe e-mail-ul pearipidevultur@gmail.com.

1. Ce nume are Domnul Isus în cartea proorocului Maleahi?

2. De câte ori e menționată în Biblie doica Rebecăi, soția lui Isaac?

3. Unde citim despre lacrimi în Biblie pentru prima dată, și pentru ultima dată?

4. Câți oameni a ucis turnul din Siloam când a căzut?

5. Unde găsim scris că David era prooroc?

6. În ce limbă era scris pe cruce „Isus, Nazarineanul, Regele Iudeilor”?

7. Cum s-a numit persoana care a folosit pentru prima dată șaua (pentru călărie) în Biblie?

8. Care fiică de preot s-a căsătorit cu un rege care a devenit leproș?

9. Ce s-a întâmplat înainte de prăvălirea pietrei de la ușa-înălțul Domnului?

10. Câți litri de smirnă și aloe a dus Nicodim pentru înbălsămarea trupului lui Isus?

Prietenia... o binecuvântare sau o cursă?

HOLY BIBLE

Cuvântul „prietenie” înseamnă mai mult decât o amiciție, cunoștință, coleg sau cineva cu care ai anumite legături de conjunctură. Astfel mă gândesc la textul din Evanghelia după Ioan capitoul 15, versetele 13-15, unde Domnul Isus vorbește ucenicilor cu scopul de a-i învăța ce înseamnă prietenia. El se referă la cea mai înaltă formă a prieteniei, pe care numai El a realizat-o și viața Sa ne este descrisă pentru a

sădi în noi dorința de a-L urma: „Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce Eu vă poruncesc.

Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut”. Pe

scurt, vedem că în relația de prietenie există câteva caracteristici :

- **dăruire** — El a mers până la moarte pentru noi;
- **menținerea prieteniei** — nu poți avea o relație de prietenie cu cineva care nu ține cont de anumite reguli și dorințe ale celui cu care intră în această relație;
- **sinceritate** — în relația de prietenie inimile se deschid pentru a cunoaște gândurile, planurile, sentimentele celuilalt.

Dumnezeu l-a creat pe om și apoi a spus: „nu este bine ca omul să fie singur...”. Acest verset se referă în mod direct la familie, Dumnezeu i-a dăruit lui Adam o soție, pe Eva. Omul nu a fost creat pentru a trăi singur, ba mai mult, Biblia chiar acuză omul care trăiește în singurătate: „cine se izolează caută plăcerea lui, este cu totul împotriva oricărei înțelepciuni” (Proverbe 18:1). Așadar, omul este o ființă socială care are nevoie de semenii săi și interacționează cu ei.

În cazul unei prietenii, trebuie să ne punem câteva întrebări : care este motivul pentru care ne împrietinim cu cineva? Ce dorim de la prietenii pe care le legăm? Unde ne vor duce acestea? Avem nevoie de orice relație de prietenie?

Tinerii, adolescenții, simt cu toții nevoia de a aparține unui grup, sau de a dezvolta prietenii și mai târziu de a-și întemeia o familie. Unii dintre noi poate au gustat deja roadele amare ale unei prietenii nepotrivite, sau poate alții se află într-o astfel de prietenie.

Realizând că niciun om nu ar putea răspunde la toate întrebările pe care le au tinerii, dorința mea este să vedem ce ne spune Dumnezeu în Cuvântul Său în privința relațiilor și prieteniiilor pe care le legăm. Părinții credincioși își instruiesc copiii astfel încât ei să capete obiceiuri bune, obiceiuri care să-i ajute mai târziu să-L slujească pe Domnul. În funcție de prieteniiile pe care le legăm, caracterul nostru, obiceiurile și viața noastră pot căpăta o direcție bună sau rea. În 1 Corinteni 15:33 citim un avertisment: „Nu vă amăgiți: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune!”, astfel ceea ce au investit părinții în creșterea copiilor, poate fi stricat în momentul în care se leagă o tovarășie greșită. Tot ceea ce ei au construit cu multă dragoste și responsabilitate poate fi distrus de aceste tovarășii greșite.

În Proverbe 1:8,9 fiul (fiica) este povățuit să asculte îndrumarea tatălui său și să nu păărăsească învățătura mamei, iar pericolul este arătat începând cu versetul 10, unde

sunt descriși niște păcătoși ce dau târcoale pentru a-l abate pe tânărul (tânăra) instruit după gândul lui Dumnezeu. Observăm că, pentru a exercita o astfel de influență asupra tânărului, aceștia trebuie să aibă legătură cu el, în verset fiind menționată învoiala. Amos 3:3 spune: „Pot să meargă împreună doi, fără să se fi învoit?”.

Sfatul pentru o astfel de „prietenie” este atât de clar: „fiul meu, să nu pornești la drum cu ei, ferește-ți piciorul de cărarea lor” (Proverbe 1:15). Dragul(a) meu(a), te rog oprește-te puțin și analizează-ți prietenii, vezi încotro te duc relațiile pe care le ai, ce sfaturi primești, ce activități desfășori împreună cu prietenii tăi? Acest lucru nu înseamnă că suntem chemați să nu avem niciun fel de relație cu oamenii din jur, însă, trebuie să fim atenți în permanență până unde putem înainta în relațiile pe care le avem.

Sunt multe exemple în Biblie legate de prietenii rele care au dus la distrugere, iar pentru cei care au dorința sinceră de a descoperi adevărul și să ia aminte la ele, menționez câteva din acestea:

- 2 Samuel 13: Prietenia lui Amnon cu Ionadab, un om șiret, finalul a fost moartea.
- 1 Împărați 22: prietenia lui Iosafat cu Ahab, puțin a lipsit ca

Iosafat să sfârșească rușinos.

- Geneza 34: biata Dina, fiica lui Iacov, din dorința de a cunoaște preocupările, felul de a fi al fiicelor Sihemului a sfârșit înjosită...

Omare binecuvântare este pentru tânărul (tânăra) care ia aminte la Cuvântul lui Dumnezeu. El(ea) este scutit(ă) de multe răni sufletești, dar și trupești. Prietenii lumii acesteia rămân un real pericol pentru tânărul și tânăra care dorește să-l urmeze pe Domnul. Însă, pentru a fi scutit de prietenii nepotrivate și înainte de orice prietenie cu oamenii, este nevoie de o relație personală cu Prietenul care nu a dezamăgit niciodată pe nimeni. Drag suflet, ai nevoie de o relație de prietenie cu Domnul Isus! Prietenia cu El este atât de scumpă și are o valoare veșnică! El Și-a arătat la Golgota, pe cruce, dorința de a intra în această relație cu fiecare dintre noi. Să nu gândim niciodată că Domnul are nevoia acestei relații, noi suntem cei care avem nevoia urgentă și permanentă cu El. În această relație nu se intră decât prin pocăință și acceptarea unei vieți de ascultare față de El. „Împrietenește-te cu El, te rog, și fii în pace: prin aceasta îți va veni fericirea” (Iov 22:21-22).

Primete, te rog, învățătura din gura Lui și pune cuvintele Lui în

inima ta.” Aici înțelegem că cine nu s-a împrietenit cu Domnul, în fapt, nu are pace cu El. Asta arată clar că mai există o latură, pentru cei ce nu se vor împăca cu El, într-o zi vor suporta judecata eternă datorită respingerii dragostei Sale. Dorința Sa este pentru noi, dar respingerea relației cu El va fi trasă la răspundere.

În dragostea Sa, Domnul ne-a pregătit și prieteni, oameni cu care să ne bucurăm, să ne împărtășim în- tristările, frământările, preocupările... Apostolul Pavel îi scria tânărului Timotei: „Dar fugi de poftete tinere-

ții și urmărește dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu cei care-L cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată” (2 Timotei 2:22).

În concluzie, prietenii de dorit sunt cu oameni (tineri) care urmăresc virtuțile lui Dumnezeu. Doresc să încheie cu aceste întrebări: tu, ce urmărești de la o prietenie? Tu, ce fel de prieten ești și la ce îți îndemni prietenii? Ai tu dorința să împărtășești din relația ta cu Domnul și cu alții?

Constantin Dosinescu

PRIETENIE SFÂNTĂ

În lume întâlnești orice:

Și multe... și puține.

Nu mai contează „cum”, sau „ce”,

Tu vrei să-ți fie bine.

Și îți dorești doar oameni buni,

Prieteni de onoare;

Să stea cu tine și-n furtuni,

Nu doar în sărbătoare.

Așa e viața fără El...

Tovărășii deșarte,

Călătorești fără de țel,

Și te îndrești spre moarte.

Dar un prieten poți avea:

Isus, Mântuitorul!

Și El viață vrea să-ți dea,

Căci El e Salvatorul.

Iar Domnului în viața ta,

Să-I dai întâietate.

Și-n El, îți vei înviaora,

Izvoarele secate...

Căci Dumnezeu, prin Fiul Său,

Te-a așezat deoparte;

Te-a smuls din mâna celui rău,

Și nu te-a dat la moarte.

Când ești prieten cu Isus,

Ai sfântă părtășie;

Loial tovarăș te-a condus,

În drum spre veșnicie.

Dragoș Iosif

Prietenul iubește oricând

Proverbe 17:17

Trei mere

Se spune că trei mere au schimbat istoria lumii: mărul din grădina Eden, mărul care a căzut pe capul lui Isaac Newton și compania Apple Inc.

Steve Jobs, cofondatorul, președintele și directorul executiv al companiei Apple Inc. avea un talent deosebit de a anticipa schimbarea tehnologică. Apple și produsele sale se află în fruntea revoluției IT care transformă modul în care folosim și comunicăm informațiile. În ceea ce îl privește pe Isaac Newton, mărul nu a căzut literal pe capul lui, ci l-a determinat să gândească: „De ce oare mărul acela coboară întotdeauna perpendicular înspre pământ?” Legile gravitației formulate de el, alături de lucrările din alte ramuri ale științei, datează din secolul al XVII-lea, dar se află încă la baza înțelegerii pe care o avem despre univers.

Ce să zicem despre primul măr? Biblia îl numește „**rodul**” pomului cunoștinței binelui și răului. Când Adam și Eva au mâncat din acest rod, au făcut ceea ce Dumnezeu le spusese să nu facă „**pentru că, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit**” (Geneza 2:17; 3:6). Neascultarea lor, nu rodul, a avut ca rezultat acest efect mortal. De ce? Deoarece păcatul – împlinirea voinței proprii – ne separă de Dumnezeu, izvorul întregii vieți. Aceasta este cea mai mare schimbare dintre cele trei, iar Biblia o rezumă în felul acesta: „**după cum printr-un singur om păcatul a intrat în lume, și prin păcat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuț**” (Romani 5:12)

Unii dintre noi folosesc produse marca Apple, alții nu. Cei mai mulți oameni recunosc geniul științific al lui Isaac Newton, însă ne descurcăm în viață fără a înțelege toate detaliile descoperirilor lui. Cu toate acestea, noi toți am fost implicați în mod personal în schimbarea care a avut loc în grădina Eden.

S-ar putea să ignorăm acest eveniment, să îl negăm, să îl luăm în râs, însă nu putem să ne sustragem de la realitate acestuia și de la consecințele sale. În plus, Biblia afirmă următoarele: „**Și nici o făptură nu este ascunsă înaintea Lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face**” (Evrei 4:13).

Steve Jobs a murit la vârsta de 56 ani datorită unui cancer. A spus un lucru renumit cu privire la înfruntarea morții: „Ești deja gol. Deci nu ai niciun motiv să nu îți urmezi inima”. Dacă ești tentat să îi urmezi sfatul, la urma urmei a avut dreptate în multe lucruri din domeniul tehnologiei, ascultă mai întâi ce spune Biblia: „**Inima este nespus de înșelătoare și fără nicio speranță de vindecare: cine poate s-o cunoască?**” (Ieremia 17:9). Inima noastră este aceea care ne-a adus într-o stare nenorocită chiar de la început! Nu, trebuie să ne întoarcem de la sinele nostru la Fiul – Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos, care ne iubește atât de mult încât „**a suferit o singură dată pentru păcate, Cel drept pentru cei nedreți, ca să ne aducă la Dumnezeu**” (1 Petru 3:18).

Dumnezeu are tot dreptul să ne judece, însă El este „**îndelung-răbdător față de voi, nevrând ca vreunii să piară, ci toți să vină la pocăință**” (2 Petru 3:9). Prin urmare „**vă rugăm, pentru Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu! Pe Cel care n-a cunoscut păcat [Domnul Isus], L-a făcut păcat pentru noi [pentru mine și pentru tine], ca noi să devenim dreptate a lui Dumnezeu în El**” (2 Corinteni 5:20, 21). Isaac Newton a spus cu privire la univers: „Acest sistem extrem de frumos... putea să își aibă originea doar în planul și guvernarea unei Ființe inteligente și puternice.” El a avut dreptate, iar această salvare extrem de minunată izvorăște din aceeași sursă.

„**Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit**” (Faptele 16:31)